

Gemma Lienas

La rebel·lió de les noies

Il·lustracions de Laura Caldentey

Estrella Polar

Gemma Lienas

La rebel·lió de les noies

Il·lustracions de Laura Caldentey

Estrella Polar

Al Solomon, el meu nen de xocolata

Estrella Polar

© del text: Gemma Lienas Massot, 2021

Drets d'edició negociats a través d'Asterisc Agents

© de les il·lustracions d'interior i de coberta: Laura Caldentey, 2021

© d'aquesta edició: Edicions 62, S. A., 2021

Estrella Polar, Av. Diagonal, 662-664, 08034 Barcelona

www.estrellapolar.cat

info@estrellapolar.cat

Primera edició: febrer del 2021

ISBN: 978-84-18443-50-3

Dipòsit legal: B. 277-2021

Imprès a Catalunya

El paper utilitzat per a la impressió d'aquest llibre té la qualificació de paper ecològic i procedeix de boscos gestionats de manera sostenible.

Queda rigorosament prohibida sense autorització escrita de l'editor qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació d'aquesta obra, que serà sotmesa a les sancions establertes per la llei. Podeu adreçar-vos a Cedro (Centro Español de Derechos Reprográficos, www.cedro.org) si necessiteu fotocopiar o escanejar algun fragment d'aquesta obra (www.conlicencia.com; 91 702 19 70 / 93 272 04 47). Tots els drets reservats.

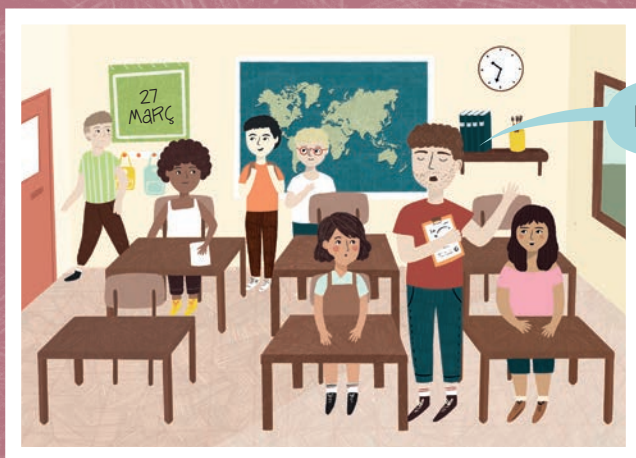

Hola, Wen.
La teva mare m'ha dit
que estàs treballant.
Puc parlar un moment
amb tu?

I tant! Què tens?
No fas gaire
bona cara.

És perquè estic
mooooooooooolt
enfadada pel que ha
passat a l'escola.

I doncs, què
ha passat?

Nens, al pati!

Nenes, voleu
alçar el cul
de la cadira
i sortir!

Tu has dit
«nens»!

És clar: el masculí
plural vol dir mas-
culí més femení, o
sigui «nens i nenes».

Nens,
poseu-vos a
l'esquerra per
fer un equip
de rugbi.

Nens!
He dit nens!

Tu has dit «nens»,
que és un masculí
plural. I, tal com has dit
abans, és el masculí
més el femení.

No, no.
En aquest cas,
el masculí plural
representa només
el masculí.

No té lògica!
I, a més, si ets noia,
mai no pots estar
segura de si hi estàs
inclosa o no.

És clar, no té lògica.
Ara t'explicaré d'on surt aquest
embolic. Com tu saps, jo em
dedico a fer classes de llengua a
la universitat i aquesta qüestió la
tinc molt estudiada. Tot comença
a l'antiga Grècia.

Fa segles, vivia a Alexandria, a l'antiga Grècia, la **Hipàtia**,
una gran pensadora. Quan no feia classes, la Hipàtia escrivia
sense descans sobre filosofia, matemàtiques i astronomia.

Com ella, altres pensadors de l'època van escriure molts llibres.

El problema va venir amb les traduccions.

Van confondre la paraula grega «ànthropos» amb 'home', quan, de debò, la paraula vol dir 'ésser humà'. Perquè els grecs, per a 'home' tenien la paraula «andrós».

A partir d'aquell moment, «home» va voler dir 'home' i també 'home i dona'. Una veritable bestiesa.

Homes

Homes

A l'antiga Roma,
també hi va haver
escriptors i escriptores.
Per exemple,
Cornèlia Escipiona.

Cornèlia Escipiona escrivia en llatí, és clar!

En llatí, quan es trobaven un nom femení i un de masculí, l'adjectiu es feia concordar amb el nom que quedava més a la vora.

Per exemple, els nens i les nenes són valentes.

O les nenes i els nens són valents.

Les llengües
evolucionen amb
el pas del temps.

Les llengües que deriven del llatí, com el català, el castellà, el gallec o el francès, també feien la concordança d'aquesta manera.

Fins que cap al segle XVIII homes saberuts van decidir que el masculí era més important i calia fer sempre la concordança en masculí.